

19. Brev från

Gustaf Bergman till
systersonen

Carl Henrik, Emil
och

modern Henrika

1857-1874, odat

Herr Adolf Emil Bergman
Stockholm

Uppsala d. 1. Mars 54
Käre Broder,
Jag tackar dig för
fågeln som du
skickade med diligensen. Det
var en rar fågel som kallas
för Slag-uggla. Den är nästan
arkitekt och tycker bli bra. Eljest har
jag haft tur med mina fåglar,
ty den första (Morkullan) var, som
du minnes, anten vid närmare
besök; den andra (en vithona)
hängde jag upp i webbet och der
förstörde katten den, den tredje,
som du skickade hit med Frithiof
och för hvilken jag också tackar,

låt han skämmas i varmen, innan
jag fick den, så att den ick dog.
Ugglan war således den första,
som blef uppstoppad.

Det skulle wara roligt att höra,
hvad Pappa säger om din skinn-
kandak. - Jag har ingenting
vidare att säga dig, utan ber
dig blott hälsa uppriktligt till
Mamma och Pappa och sysskon
från din bröder

Gustaf

Mamma Klara och Pappa Torén
hafva varit borta från förra
helaningen. - Wilhelm skrif-
ver oss ett till Pappa idag.

Proder Carl Henrik. —

London d. 26 Maj. 1859. —
Kære Proder! Det var meget smukt af dig
at skrive om maddas Idet gillende af vore
planer. Vi vilge istand de trehagers og
modstolde, naar vi ikke vete, hvad man dem
sager de hemme. Jeg har vedan fort at har
kret at takke dig for. Sina ord gora et sa godt
intygt. — Den det, da ammanne i dit best am-
ner Wilhelm i morgen hore efter om kanke hem-
danda ginte endre. var for. Robert har det
my kora sig et litt homopastiskt grette og
amer jeg gora det, om det er alle de dag. —
Han talade efter om en geologisk samling, men

— Bröder Carl Henrik —

London d. 26 Maj 1859. —
Käraste Bröder! Det var mycket snällt af dig
att skriva och meddela Edert gillande af våra
planer. Vi blifva ibland så tveksämsne och
modfädda, när vi icke weta, hvad man derom
säger der hemma. Jag har redan förut ett par
bref att tacka dig för. Dina ord göra ett så godt
intryck. — Den bok, du omnämner i ditt brev, äm-
nar Wilhelm i morgon höra efter och kanske hem-
sända junte andra i vår lär. Robert har bidd
mig köpa sig ett litet homöopathiskt apothek och
ärnar jag göra det, om det ej är alltför dyrt. —
Han talade äfven om en geologisk samling, men

Sådan har jag ej för min egen del lust att köpa och
fruktar för öfrigt högeligen allt, som är dyrt
och svårt att få hem. - Som du ser har jag
intet att säga, men kunde dock ej neka mig
att säga dig tack för ditt brev. Jag är ledun,
att mina brev alltid skola vara så tråkiga. Ofta
sitter jag många timmar öfver Pappas brev, onskande
kunna finna något af intresse att skriva,
men intet sådant erbjuder sig. I måsten hafva
öfverses dem!

Bessey sänder dig sin "kindest love", och jag
sänder eder draf så mycket, jag formlar, och
förblifver eder
Gustaf.

Skrevet den 11/11/1850

Min älskade mamma!

I morgon bryter vi upp härifrån för att öfver
Simplon begifva oss öfver till Schweiz och när tiden
blifver inne, till Sverige. Det kännes godt att nu
kunna åtminstone säga sig vara på hemvägen,
ty jag längtar allt rätt mycket att få komma
till hemmet. Laronik har resan varit och under-
bart lyckosam; måtte nu också slutet så få blifva!
Vid pass 2 månader torde ännu återstå innan vi
få träffas, och den tiden skall väl också hifva något
med sig.

Besök i Nirra har jag nu gjort. Jag dröjde der
halfannat dygn, hvilken tid jag med undantag af
några nattimmor tillbragte i G. Paulians sällskap.
Och jag får säga, att jag riktigt mycket tyckte om
honom, och trufdes tillsammans med honom. Det var
en man med redbara åsikter i mycket, som under
våra samtal berördes. Nu yttar jag mig naturligt-
vis icke om det i frågatalen partiet; dervid kommer ju
så många andra saker med, som äro att taga i be-
räkning. Nog lemnad emellertid personen i fråga
ett godt intryck efter sig hos mig.

Såsom I redan hört hafva vi här sammantruffat
med hela Rudinska familjen. På det hela taget voro
de sig väl temligen lika, dock öfver något och förändrad.
Louise hade länge känt mycket smärta öfver sin
systers död och det var icke utan att man märkte
spår deraf i hennes wäsende. Daniel hade fortfarande
utvecklats i sin flid. Tyska bar han hört sig och franska
är han nog snart färdig med också. Rudin syntes mig
att hafva blifvit Beckian vid mer än Beck är gjelf.

Ständigt

Katholicismen, hvilken dock väl måste öfren för oss
en fragon betydelse sinide ett artusend ork ^{just} ett oss
nära liggande artusend icke kunnat vara utan
betydelse för släktets historia d. v. s. för hvad ^{vi nu} släktet
är ork ega, syntes för honom icke en något intress

Monthey i Schweiz d. 17 Juni 1874.

Jag har dröjt med afsändandet af dessa rader till
jag kommit hit för att kunna uppgifva vår nya adress.
Vi hafr ju genom Annie hört att Henrikka fått sig en
son. Ork ^{huru} nu mor ork barn? Ork John ork Manne
som nu äro studenter. Kommer någon af dem upp
till Upsala i höst?

Annie ork Sigrid resa nu d. 20 dennes öfver till
England, der de till en början stanna hos Longs,
ork väl är det. Den långa vistelsen i Paris har jag
alles icke varit nöjd med. De hafr der varit ut-
satta för bearbetningar af några G. Paulians när-
maste släktingar, för hvilka Annies svaghet ork
oförstånd alles icke kunnat gifva Sigrid något
skydd. Hade de, såsom jag önskade, kommit ned
till oss i Italien ork vi fått språka om saken ut-
förligt ork förtroligt, så nog hade vi snart ork
lattare kommit till rätta i den. Epistellertid har det
ena med det andra, som under denna tid tillstöt,
allt låtit Sigrid lifligt känna vidden af de svårigheterna
ork försakelser, som här skulle vänta henne. Kom
så ett brev från Morbror, som djupt gripit henne
ork, synes det bestämt henne att ändra tankar.
Låt dock ej detta komma ut förr än I från dem
djelfva får höra vidare derom.

I öfvermorgon resa vi visst upp till en ort i bergen
här i närheten, der vi ämna dröja den återstående
tiden af vår vistelse i Schweiz. Vår adress blifver
nu Monthey, ~~vaint de~~ Morgin (Canton de Valais)
Schweiz.

2 Lönnot är i Brigue, ej långt härifrån, ork
ammar sig öfren upp till Morgin. Han var, då jag
sist träffade orolig för sin hustru, emedan han
intet hört hemifrån på länge, ehuru hon, då hon
sist skref, var sjuk.

Till sist Marias ork min ork de små barnens
hjärtliga omfamning till mamma på Mammans
födelsedag! Hela nu alla de våra, som vi, då detta
framkommer, ju få tänka församlade såsom
vanligt på Dalars Midsommaren, Mammans dag.

Huru härt vore det ej att nu vara ibland Er!

Mammans af hjertat tillgifne son
Gustaf.

Malmköping. d. 24

Innerligt älskade Mamma!

Endast om resan är det jag

nu kan skriva; skildringar af orter i bref

vara väl icke Mamma så mycket, ~~h~~ om

de alltid blifva knapphändta, men Mammans

gossars resa var säkert att höra om. Hittills

hafva vi endast färdats 6 mil, hvaraf $1\frac{3}{4}$ till

fots. Under vägen hit från Strenghus,

hvårs dömbyrka vi naturligtvis besökte

sågo vi 2^{ne} kyrkor, Lånna och den vackra Dunker, och besjömte några egendomar och besågo en masugn, Björndamnen; (beskrifning på huru der tillgår torde ~~man~~ ~~ma veta och förut ofta sett~~). Till Sparreholm

och Hyltinge kyrka, hvarest vi hörd en mycket liflig predikan af kyrkoherden Belreich, gingo vi till fots ($\frac{3}{4}$ mil); om vistandet derstädes har Wilhelm skrifvit temligen utförligt till Svedelius.

Söndagen. d. 25 Jun. Nu på morgonen hafva vi besett 2^{ne} smärre egendomar nära Malmköping, Grinda och Sundby, ernu nu begifva oss öfver Yxtaholm, Excellensen De Geers egendom, till Hellefors bruk, Brukspatron Celsing tillhörig, och der stanna öfver natten.

Detta bref är visst icke så välkommet, emedan det är torrt och tråkigt, föga innehållsrikt; men jag kan ej bättre nu; vi skola nu fara.

Bättre nästa gång.

Mammas son Gustaf.